

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α̇ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
 νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
 ρο γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
 λωων σθ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
 η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
 Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
 τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
 ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
 α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

Εἰς τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου.

Ἦχος Δι-Ϡ

Ο φαι δρυ νας τας Α γι ρς σθ υ περ χου σον και
δο ξα σας τας Ο σι ρς σθ ως α γαθος υπ αυ των
δυ σω πρ με νος Χρι στε ο Θε ος την ζω ην η
μων κυ βερ νη σον ως φι λα αν θρωπος και την ευ χην
κα τευ θυ νον ως φι λαν θρωπος ο μο νος εν Α γι
οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Α θλο φο ροι Κυ ρι ς μα κα ρι α η γη
η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α γι αι Αι
σκη ναι Αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ μων εν στα
δι ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βε ευ σα τε και
Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε αυ τον
ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω θη ναι δε

ο μεθαταψυχα α ας η μων ^Δ

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος ^Δ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται ^Δ ^θ
εραρχαι Οσι οι και Δικαιοι ^θ οι καλωσ τον α
γω να τε λεεσαντες ^Δ και την πισιντη τη ησαν
τες ^Δ παρησιαν εχοντες προς τον Σωτη η η η
ρα ^θ υπερημων αυτον ως αγαθον ι κε
τευσαατε ^Δ σωθη ναι δε ο μεθαταψυχα α ας η
μων ^Δ

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ημνη ημη των κεκοιμημενων Κυυριε ^Δ
εις μνειαντων προς δοκομενων αγειμε ^θ και καθο
ρωων μη την καταδιικην ^Δ προσφε
ρωτην εκ βασανων φωνην ^Δ ελε η η μον ε
λε η σο ο ον με ^Δ

Και νυν. **Θεοτοκίον**

Παντα υπερενοιαν παντα υπερενδοξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ε τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{u q}
Των α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω
 ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ ^{u q} ευ ρω κα γω την ο δον
 δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον
 ε γω ει μι ^{u q} α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω
 σο ον με ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Οὐ τὸν ἀμνον τὸ θεῦ κηρυξαντες καὶ σφαγι

ασθεντες ὡς περ ἀρνες^{u q} καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγαθῶα

γοὶ καὶ ἀϊδιὸν μετὰ τεθεντες^{u q} τὸν εκτε

νωσ μαρτυρες αὐτῆ σασθε^{u q} ὀφληματων λυσιν ἡμιν

δωρησασθε^{u q}

Ευλογητος εἰ Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Οὐ τὴν ὀδὸν τὴν στενήν βαδισαντες τεθλιμμε

νήν παντες οἱ ἐν βιω^{u q} οἱ τὸν Σταυρον ὡς ζυγὸν ἀ

ραμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολυθησαντες ἐν πιστει^{u q} δευτε

απολαυετε ἀητοιμασαυμιν βραβεία^{u q} καὶ

στεφητὰ ἄρα ἀνιῖα^{u q}

Ευλογητος εἰ Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρητῆδοξῆς σὺ εἰ καιστιγματα

φε ρωπταισμων ^uοι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχνι α ^uκαι την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχο μοι ^uπα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με ^u

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u

Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας ^uπα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρε φασεις γην εξ ης ε ληφ θην ^uεις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε ^uτο αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι ^u

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u

Ανα παυσον ο Θε ος τες δε λης σθ και κα τα
τα ξον αυ τες εν πα ρα δει σω ^uο πα χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψθ σιν ως φω στη

ρεσ^υ τες κε κοι μη με νες δε λες σε α να παυσον^υ πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα^υ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^υ και Α γι ω Πνευ μα

τι^υ

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες^υ Α γι ος ει ο Πα τη ρ ο α να ρ

χος ο συ να να ρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα^υ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας^υ και τς αι ω

νι ο πυ ρος ε ξα αρ πα α σον^υ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην^υ

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σα ρκι τε κς σα εις παν

των σω τη ρι α^υ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

το τη ν σω τη ρι ι αν^υ δι α σε ευ ροι μεν πα ρα δει

σον^υ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη^υ

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^υ Α λλη λς

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ)}
₉

Τὸ τρίτον

A λλη λ8 ἰ α A λλη λ8 ἰ α ^{υ'}
₂₂ A λλη

λ8 8 ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ
₉

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων,

γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

A να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
 ων τ̄ς δ̄ λ̄ς σ̄ς και τ̄ς τ̄ς κα τα σκη νω σον εν
 ταις αυ λαις σ̄ς κα θως γε γρα πται πα ρο ρων ως α γα
 θος τα πλημμε λη μα τα αυ των τα ε κ̄ σι α και
 τα α κ̄ σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω
 ω σιν φι λα αν θρωω πε
 Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι
 λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O εκ Παρ θε ν̄ς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε

ο Θεός υιός φωτός διὰ τῆς ἀναδείξεως
ελεησον ημάς

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, καί] ὁ παρῶν τοῦ τριωδίου εἰς ἡ', οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις· Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμός δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα ἀθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

ᾠδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπῆξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

ᾠ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς

δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξιώσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποφύξαντας ἐκ κρούου, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξιώσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἄγνη φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ο στε ρε ω σασεν τη χει ρι σθ Λο ο γε
θε ς τς ς ρα νς εν τω φω τι σμω της σης α λη
θς ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε πι
σοι οι πε ποι θε των τας καρ δι ι α α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν

Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

* * *

Ῥδὴ στί. Ὁ εἰρμός.

Ῥχος πλ. Νη ρ

Σ υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ πται
σμα των πολλων προς πι πτοντα τοις οι κτιο μοις σθ
τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω στον με ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ῥχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχ. Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη

Τὸν Πορφύριον, κἂν παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν

αὐτῇ.

Στίχ. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεΐτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνατολή, ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνατολὴν εὗρηκε τὴν νοουμένην,
Ἀνατολὴ τμηθεῖσα γενναιοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο
προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν ἀρχένα,
Ἔτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας
Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὔτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑνδόξοι Μάρτυρες Σεβαστιανὸς ὁ Δοῦξ
καὶ Ἀνατόλιος ὁ ἀξιωματικὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Πρὸς Ἀνατολὴν σκοπῶν τὴν νοουμένην,
Ἔδου Ἀνατόλιος τμηθεὶς τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοκλήτου
τοῦ ἀπὸ μάγων.

Στίχ. Καὶ μάγους οἶδε μεταποιεῖν ἡ Χάρις,
Θεόκλητος ἰδοῦ! ὁ νῦν Χριστοῦ Μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδόξος Μάρτυς Βίκτωρ, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Βίκτωρ ἐπ' ὤμοις τὴν κεφαλὴν οὐκ ἔχων,
Κεῖται πρὸ τῆς γῆς ἐκταθεὶς μέγας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος

Χριστοδούλου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Κλήσις διδάσκει τίς σύ, και δούλος τίνος,
Σπάθη δὲ Χριστόδουλε, ποιόν σοι τέλος.

Καὶ ἦσθα και εἶ Χριστοῦ δούλος, ὦ Μάρτυς,
Τελειωθείς Αὐτῷ ἐν φόνου μαχαίρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπονομαζομένου Κατοπινουῦ.

Στίχ. Ἐναντίος κλήσεως πρώτος ἐφάνη,
Ὁ Νικόλαος Κατοπινός, ὡς λόγος.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ κάλφας, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αφοε' (1575), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πληγὰς ἀριθμεῖν μὴ, Ἰωάννη, θέλε,
Σκηναὺς δὲ μᾶλλον, ἃς ἔχει ἔνδον πόλος.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, και ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες και ὑπερουψοῦντες

Δ αυ τον εις τας αι ω νας **ν**
Δ

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν Βα

τ ω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ **ν** τω Μω υ ση μυ

σ τη ρι ογνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε **Δ** και υ

π ερ υ ψσ υ τε εις παν τας τας αι ω ω να α α **ν** ας **ν**

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ' Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσάν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνοσμεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσάν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνοσμεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσάν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνοσμεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Tον προ δη λω θεν τα εν ο ρει τω νο μο θε
ε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α ει παρ
θε ν ε εις η μων των πι στωων σω τη ρι αν υ
μνοις α σι γητοις με γα λυ υ νο ο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Aξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τ ε ς Θε ε η
μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

O και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α

ζων ως Θεος ἀναπαύσοντες ὁσὺς δὲ λαὸς ἐνταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον
σωωτέρῳ ἀλλοῦκ ἀπεστήσαν ἐκ σὺ

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

A ναπαύσοντες ὁσὺς δὲ λαὸς σὺ ἐνχωρα
ζῶωντων Κυυριε ἐνθα Ἀπεδρα αὐοδυ
υυνη λυπηομὺς καὶ στεναγμοὺς ἰλαθι
ὡς φιλανθρώπος ἀπερ ἐνβιιωηημαρ
τον μόνος γὰρ ἀναμαρτητὸς ὑπαρχεῖς καὶ
ἐελεηημένων νεκρῶν καὶ ζωντῶν Δεσπο
της

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

M αρία Θεεοῦ υμφευτε Χριστον
ἀπαύστως πρεεσβευε ὑπερῶντωντων
δὲ δὲ δλων συνθεηγοροῖσι Προφηητες
καὶ των Μαρτυρων δηημοις τε Ἰεραρ

 χω ων Ο σι ι ων τε και παν των τε των Δι και

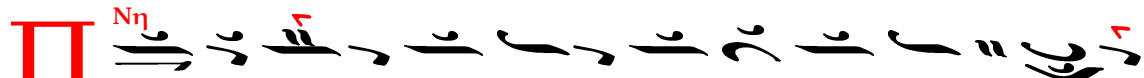
 αι αι ων συγ κλη ρο νο μδ ρς γε νε ε σθαι της

 ου ρα νων βα α σι λει ει ας

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

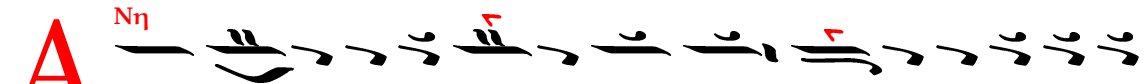
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

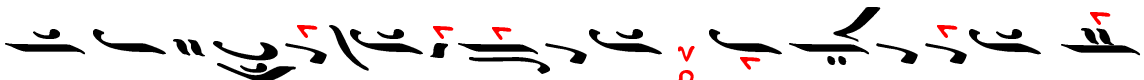
 τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

 τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

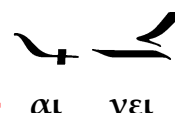

 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος πλὴν Νη ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ

 αι νει

τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ νησ αυ τσ

Δ ευ τε προ τε λης παντες α δελ φοι τον χον ημων

βλε ποντες και της φυ σε ως η μων το α σθε νες και

την ευ τε λει αν η μων και το τε λος ο ψω με θα

και τα ορ γα να τσ σκευ ρς της σαρ κος και ο τι

κο ο νις ο αν θρω πος βρω ω μα σκω λη κων και

φθο ρα ο τι ξη ρα α τα ο στα ημων ο

λωσ μη ε χον τα πνο ην τς τα φς κα τι δω μεν που η

δο ξα που το καλ λος της μορ φης που η ευ λα α λος

γλω ω ωσ σα που η ο φρυς η που ο Ο φθαλ μος

παν τα κο νις και σκι α δι ο φεισαι σω τηρ παν των η

μων

Στίχ. β΄. Αινείτε αυτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Τ ι α πα ται αν θρω πος αυ χων τι μα την τα

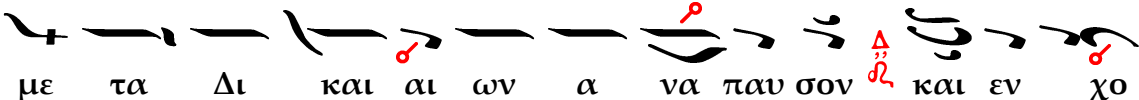
ρατ τε ται ο πη λος και μετ ο λι γον ο αυ τος τι

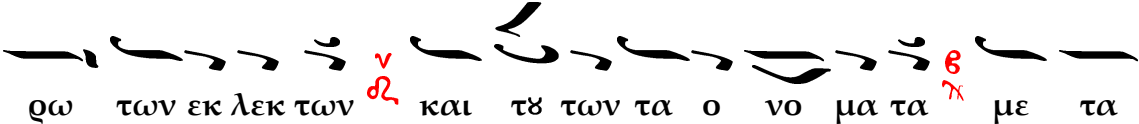
ου λο γι ζε ται ο χς ο τι κο νις το φυ ρα μα
 και σα πρι ας και φθο ρας α πο βο λη ει ουν πη
 λο ος ε σμεν αν θρωποι τι ι προστε τη καμεν τη
 γη και ει Χρι στς ε σμεν συμ φυ τοι τι
 ου προς τρε χο μεν αυ τω και ο ο λην α φε με νοι
 την ε πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην τη ζω η τη
 η α φθα α αρ τω α κο λα θεν τες η τις ε στιν
 ο Χρι στος ο φω τι σμο ος των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
 αι νει τε αυ

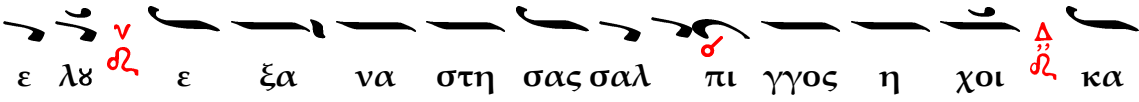
τον εν χορ δαιαις και ορ γα νω

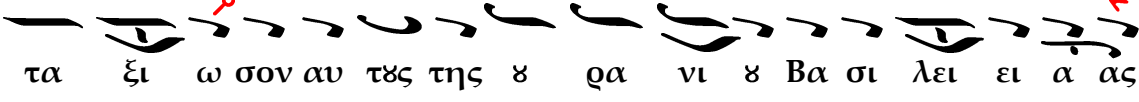
Ο τι χει ρι σα πλα σασ τον Α δαμ και στη σας
 με θο ρι ον α φθα ρσι ασ και θνη το τη τος Σω τη ρ και
 της εν χα ρι τι ζω ης της φθο ρας α παλ λα ξασ τε
 προς την προ την με τα θε με νος ζω ην αυ τος τς
 δε ο λς σα Δε σπο τα ουσ προ σε λα βε εξ η μων

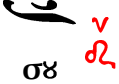

 με τα Δι και αι ων α να παυ σον και εν χο

 ρω των εκλεκτων και τσ των τα ο νο μα τα με τα

 γραψας εν βι βλω της ζω ης εν φω νη Α αρχα γγε ε

 ε λθ ε ξα να στη σας σαλ πι γγος η χοι κα

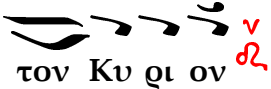
 τα ξι ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει ει α ας

 σς

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

 τον Κυ ρι ον

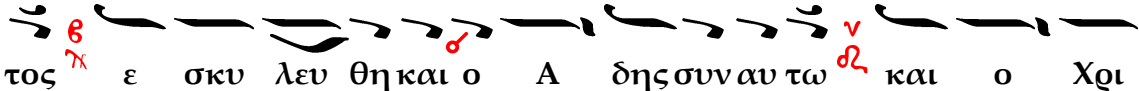
Xρι στος α νε στη λυ σας των δε σμων Α δα μ τον

 πρω το πλα στον και τσ Α δσ κα τα λυ σας την ι σχυν

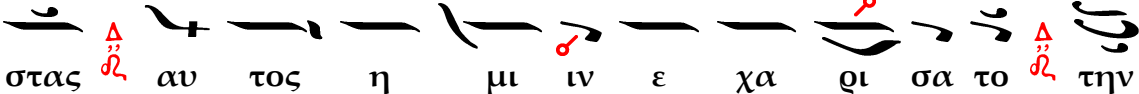
 θα ρ σει τε παν τες οι νε κροι ε νε κρω θη ο θα να

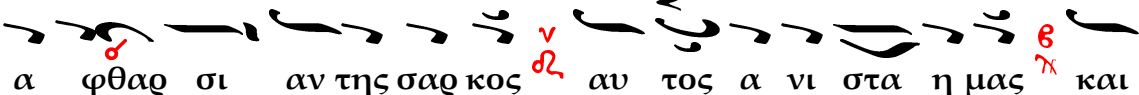
 τος ε σκυ λευ θη και ο Α δης συν αυ τω και ο Χρι

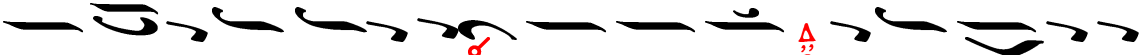
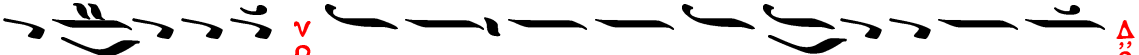

 στο ος ε βα σι λευ σεν ο στα ν ρω θεις και α να

 στας αυ τος η μι ιν ε χα ρι σα το την

 α φθα ρ σι αν της σα ρ κος αυ τος α νι στα η μας και

 δω ρει ται την α να στα σιν η μιν και της δο ξη ης

 ε κει ει ει νης μετ ευ φρο συ νης παντας α ξι οι

 τς εν πι στει α κλι νει πε πι στειν κο ο τας θερ μω ως επ αυ

 τω

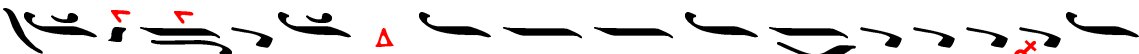

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος Δι-θ

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

 Ω ς α ανθος μα ραι αι αι νε ται και ως ο

 να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι α

 λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος πα

 λιν δε η χου ου σης της σα α αλ πιγ γος νε κροι ως

 εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

 σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι

 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο

 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν ταις

των Α γι ω ω ω ν σου κα τα α τα α ξον σκη η

ναις τα πνευ μα τα Δε σπο ο τα των σω ω ω ω ν δου

ου ου λω ων α α α ει

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος

ο α α κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ος κα θως βο α

ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ο ος σθ θαυ μα

στο ος εν δι και ο συ υ νη η η η η

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν
δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

Ἕμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνων·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον
τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὧν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἦχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχίς ἐστὶ·
Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὄθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας Βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῆ ἐὺσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουλευθεὶς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, Αἷματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίσει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α Πα
λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η τ
ξυ λ α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο
Νη Πα
τε ο ο ο φισ ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α α
Δι
το δι αυ τ γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α
Πα
να α α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων τον
α αν θρω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της
Δι Πα
κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να
παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το
Δι
προς αυ τον ς ςν βο η η η η σω ω ω μεν
Πα
φει σαι Σω τηρ και ς ςς προ ο ο σε ε λα α α β

με τα των εκλεκτων σου αναααα αυ
σον

Και νυν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Συ ει ο Θεος ημων εν σοφια τα πα
ανταδημιουργων και πληηρων Προφητας εξαπε
στειλας Χριστε προφητευσαι σου τη η ην
παααρςσι ι ι αν και Αποστολοο
λς κη ρυ υ ξαι αι ςς τα με γα λειει ει ει α
και οι μεν προεφηητευσαν τη η ην ε ε ε
λευσι ι ιν ςς οι δε τω βαπτισματι ε ε
φωωτισαντα ε ε ε ε θνη μαρτυρες δε ε ε
πααθοοντες ετυχωνων περ ε ε ποθον
και πρεσβευει σοι ο χορος των Αποστολων

Πα
 συν τη η η τε κς ς ση η η σε α να παυ
 στον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α
 βς και η μας κατα ξι ωσοντης βα σι λει ει ει ει
 Πα
 α α α ας ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει νας
 δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι ι τον
 M
 ο λυ τρω τη ης και Θε ο ο ο ο ο ος
 * * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
 νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
 ρο γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
 λωων σα εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
 η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων
 Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
 ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
 α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι α α α α
 Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὁραν
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς 4' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχουσαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132' 1)

Π ρε σβει ει αἰστων Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132' 1)

Π ρε σβει ει αἰστων Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (132' 4)

Π ρε σβει ει αἰστων Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132' 5)

Π ρε σβει ει αἰστων Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰεταὶ καὶ εἰς τὰς αἰωνάων αἰώνων

ων αἰώνων

Ο μόνου γένου υἱοῦ καὶ λογίου Θεοῦ α

θανάτου ὑπαρχόντων καὶ καταξάμενος δι

ατὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι

ἐκ τῆς αἰτίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰπαρ

θεν Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τελευτήσας οὐρανὸν ἀναπαύσας

τον πατήρ ἡσας εἰς ὧν τῆς αἰτίας Τριῆ

αδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσοπλητῶς αἰῶνας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Σ ὠσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ οὐρανῶν

γιγιοῖς θαύματος ψαλλοντάς σοι ἀλληλοῖς

α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ι

α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλλη λυ λυ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λων σθ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Με τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τω ων δα λων σθ εν θα ρκ ε
στι πο νος ὀ λυ πη ὀ στε νε γ μοσ αλ λα ζω η η α
τε λευ τη το ο ο σ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα νεκρώσιμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ

σοι πεποιθα

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

ην ^ε

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν με ^Δ και ^Χ τας ⁷ τρι ⁷ βης ⁷ σθ

δι ^Δ ι ⁷ δα ⁷ ξον ⁷ με

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησον ται

^Δ και ⁷ το ⁷ σπε ⁷ ερ ⁷ μα ⁷ αυ ⁷ των ⁷ κλη ⁷ ρο ⁷ νο ⁷ μη ⁷ σει ⁷ ει ⁷ γη ⁷ η

ην ^Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος ^π Πα ^Ϸ

A λλη ^π λϷ ^Ϸ ἱ ^Ϸ ἱ ^Ϸ α ^Ϸ A λλη η ^Ϸ λϷ ^Ϸ Ϸ ^Ϸ Ϸ

^Ϸ ἱ ^Ϸ ἱ ^Ϸ ἱ ^Ϸ α ^Ϸ A α α ^Ϸ Ϸ α α ^Ϸ λλη η ^Ϸ λϷ ^Ϸ Ϸ ^Ϸ Ϸ

ⲉ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κα τα

σκη νω σϣσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϣ

A λλη λϣ ⲓ ⲓ ⲁ A λλη η λϣ ϣ ϣ ϣ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α ϣα α α λλη η λϣ ϣ ϣ

ⲉ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϣ ⲓ ⲓ ⲁ α α α A λλη

λϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α ϣα α α

λλη η η λϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ

προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ’ ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἄγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ^{ν-ρ'} Δι - ϑ ²²

^{Δι} ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-ρ'}
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ως ^ϑ ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

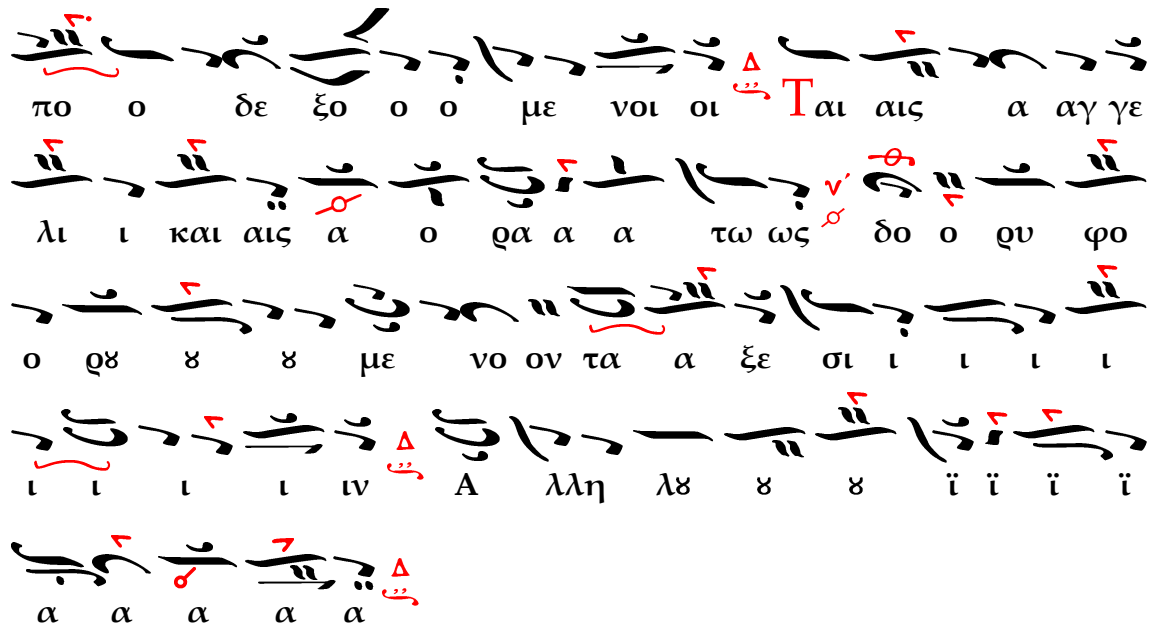
ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

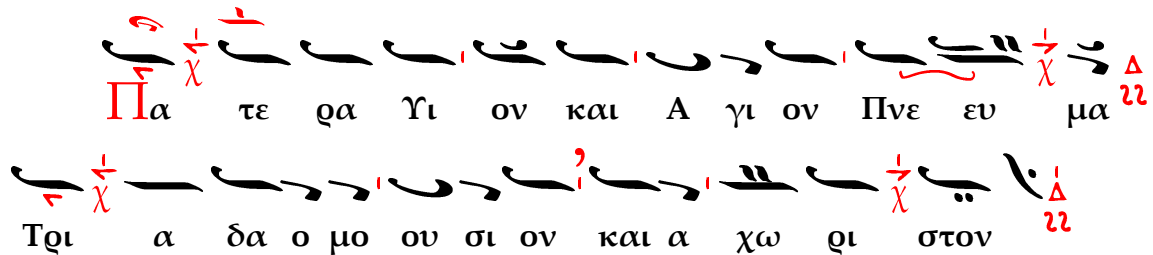
ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ϝ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σεευλογουουμειε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ων
τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι ι
α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
κου ου ου ου ουσαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς
ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A ^{Πα} ξι ον ε ε σι ιν ω ως ^{Ἦχος Π' Πα ρ}

M ^{Πα} α α α λη η θω ως ^u μα κα α ρι ι ζει ειν

σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

Κε ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

^{Δι} μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς

M ^{Κε} η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

M ^{Κε} ε ε ρα α αν των Χε ρ ς βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

^{Πα} **M** ^{Πα} ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α α

M ^{Νη} φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως

^{Πα} Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς

M ^{Πα} ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον α τομνη μο ο συ υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω

ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α

αν Α λιε ε ε ρα α λιε λιε ρα ρα λιε

ε ε λιε ρα ρα α λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α

λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα ρα

α λιε λιε ρα α λιε ε ρα ρα α λιε ε λιε ρα λιε λιε

ρα ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. ᾠχος δ΄.

ᾠχος *λατος* Βου ξ

Με τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων τας ψυ χας των δε λων σε Σω ω τε ρ α να
παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λανθρω πε

Εις την κα τα παυ σιν σε Κυ ρι ε ο που
πα αντες οι α γι οι σε α να παυ ο νται α να πα αυ
σον και τας ψυ χας των δε λων σε ο τι μο νος υ
παρχεις α θα νατος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Συ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βαρ εις α α
δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη με
ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σε Σω ω τε ρ α
να παυ σον

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην ^ε_{7x}

H ^{B8} μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος ^ε_{7x} η

^{Πα} Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα ^{B8} ₉ πρε σβευ ε υ περ τσ

σω θη ναι τας ψυ χας των ^{7x} ₈ δσ λων ^{7x} ₈ σσ ₈ ₈ ₈ ₈ ^ε_{7x}

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α ^{Γα} Πα
 ι ω ν ι α η μ ν η η η μ η ^ϕ α ι ω ν ι
 α η μ ν η η η μ η ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τς η μ ν η
 μ η ^ϕ ²²
 τρίς με τέλος: ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τς η μ ν η ^χ μ η η η
 η ^ϕ ²²

Ἦχος ς' Δι θ

Ε ^χ ι η τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ο ε υ λ ο γ η μ ε
 ν ο ν ^Δ α π ο τς ν υ ν κ α ι ε ω ς τς α ι ω ω ν ο ς ^θ (δὶς)
Τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ο ε ι η ε υ λ ο γ η
 μ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν ^ζ α π ο τς ν υ ν κ α ι ε ω ς

τῶν αἰώνων τοῦ οὐρανοῦ